

தினமும் வந்து சல்கிறது. இன்றும் வரும். ஆனாலும் எது நமது கட்சி இரவு? அந்த இரவில் நமது சயல்கள் என்னவாக இருக்கும்? தனக்கான இரவு கறுத்த கவலை எவரிடத்துமில்லை.]

0 0 000000000 00000000 000000 00000000000 ! 0 0

"இரவு பகல் மாறி மாறி வருவதில் அறிவுடையோருக்குப் பல சான்றுகள் இருக்கின்றன" (அல்குர்ஆன்)

பகல் எல்லாம் தடேத்தடே இரவை அடந்தனே. அந்த இரவைப் படிக்கத் தொடங்கும்போது வளிச்சம் வந்து விட்டது.

வளிச்சத்தில் தான் எதையும் பார்க்க முடியும். படிக்க முடியும். ஆனால், வளிச்சத்தைத் தொலைத்தால்தானே இரவைப் படிக்க முடியும்!

நாமோ இரவு வந்தாலே கண்களைய மடி விடுகிறோம். உலகமே நித்திரையில் ஆழ்ந்து விடுகிறது. எத்தனையோ ரகசியங்களைய அடிமடியில் மூடித்து வைத்துக் கொண்டு இரவு விழித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

இரவு கண்மடிக் கொள்ளும்போது பகல் வந்து விடுகிறது. இரவின் ரகசிய முடிச்சுகளைய பகல் அவிழ்த்துக் கொண்டே போகிறது. அது கலத்தைப் போட்ட ரகசியங்களில் வாழ்வின் சுவாரசியங்கள் கசிந்து கொண்டிருக்கிறது.

இரவு ஆடையணிந்து கொண்டிருக்கிறது. பகலோ எப்போதும் நிர்வாணமாய் இருக்கிறது. துளித்துளியாக இரவு சமீபத்து வந்த அமதியைப் பகலில் போட்டு உட்கைகிறோம். இரவின் குளமுடை பகலெங்கும் உடந்தது வெப்பமாய் ஓடுகிறது. இருட்டாகுள் பதுங்கிக் கிடந்த வளிச்சம் பட்டென பரவி விடுகிறது பகலில்!

பகலில் அழுக்கடந்த காற்று இரவில் குளித்துக் கொள்கிறது. பகல் காயங்களுக்கு இரவு ஓத்தடம் தந்து கொண்டிருக்கிறது. பகலெல்லாம் பசியைச் சம்பாதித்தவர்கள், இரவைத் தின்று விடுகிறார்கள். பகலில் உயிர் வாழ்ந்தவர்கள் எல்லாம் இரவில் சின்னதாய் சத்துவிடுகிறார்கள்.

எல்லோராமே ஒரு நாளின் முன்பு பக்கத்தையெல்லாம் வரி விடாமல் நகம் நகமாய்ப் படித்துக் கொண்டிருக்கின்றோம். இரவை மட்டியே வைத்துள்ளோம்.

ஏன் இவர்கள் இரவில் உறங்கிக் கிடக்கின்றார்களா? என்ற வினாவைச் சும்மந்து வந்தவனிடம் எல்லோரும் கேட்பார்கள். "நீ ஏன் இன்னும் உறங்காமல் இருக்கின்றாய்?" என்று!

நிழலின் அருமையெல்லாம் திரும்பும் என்பார்கள். இரவின் அருமை நமக்கு எப்போதும் திரிவதில்லை ஏன்?

"இரவு பகல் மாறி மாறி வருவதில் அறிவுடையோருக்குப் பல சான்றுகள் இருக்கின்றன" (அல்குர்ஆன்) அதைக் குறித்த யோசனையாருக்குமில்லை.

பகல் பரந்து பரவிக் கிடக்கும் நமது உலகம் இரவு ஒரு போர்வகைக்குள் சூரங்கி விடுகின்றது.

இரவுகளற்ற வாழ்க்கையாருக்காவது இங்கு சாத்தியப்பட்டிருக்கின்றதா? ஆனால் இரவென்றாலே ஒரு பயம்தான் நமக்கு! (போதாதென்று நாய்கள் வறோ குரத்தைப் பயத்தையெல்லாம் கட்டிக்கின்றன.

இரவுகள் நம்மிலிருந்து அந்நியப்பட்டாக் கிடக்கின்றது.

நம் வாழ்நாளில் எத்தனையோ இரவுகள் திங்காமலயே விழித்துக் கழித்திருக்கின்றோம். ஆனால், அந்த இரவுகளில் கிடநாம் இரவைப் பார்க்காமல் பகலைப் பற்றியேயோசித்துக் கிடக்கின்றோம்.

அதனால்தான் என்னமோ நமக்கு "முதல் இரவே" வருகின்றது.

கால் வகைக்க இடம் தராமல் பகலில் இறுகிக் கிடந்த பிமியை, இரவு வறெச்சோடிக் கிடக்கும் நிலையில் ஒரு நடபையேப் பார்த்துவிட்டு வரத் தோன்றியிருக்கிறதா உங்களாக்கு?

நீண்ட பயணத்தின் போது இரவில் ரயிலிலோ, பரோந்திலோ ஜன்னல் திறந்து ஓடிக்கொண்டேயிருக்கும், இருள் கவ்விக் கிடக்கும் இரவையே பார்த்திருக்கிறீர்களா?

நடப்பாதியில், ஊர் வந்து சேர்ந்ததும் பரோந்து நிலையத்திலிருந்து வீட்டு நோக்கி, நடபையே போடும் வீர்களே, அப்போது ஒரு நிமிடம் நின்று, நிதானமாக பன்னுறுவல் பித்துக்கிடக்கும் உங்கள் தவிரை ரசித்துப் பார்த்திருக்கின்றீர்களா?

நடநிசியில் மின்சாரம் தொலைந்துபோன இரவில் பழக்கம் தாங்காமல் வளையே வருவீர்களே, அப்போது நிலாவையே பார்க்காமல் நிலவொளியில் நனறந்து கொண்டிருக்கும் மரங்களையே பார்த்திருக்கின்றீர்களா?

மழைநாளில் ஜன்னல் கதவசை சாத்த வந்தீர்களே! அப்போதாவது நனறந்து கிடக்கும் ஈர இரவையே தரிசிக்கத் தோன்றியிருக்கின்றதா?

தன் அடியார்களின் கதோரிக்கைகளை, பிழை பொறுக்கக் கட்டெலமை மன்னிக்க அடிவானத்திற்கு இறைவனே வந்து கட்டெகின்றானே! இரவில் கண்ணீர் பொங்கிச் சிரம்தாழ்த்திய நாட்கள் எத்தனை?

இன்னும் வந்து போய்க் கொண்டிருக்கின்றன இரவுகள். நமது வாழ்வில்தான் எத்தனை எத்தனை ரம்மியமான இராப் பொழுதுகள்! எவ்வளவு சோக இரவுகள்.

நாள் குறித்ததிலிருந்து நகராமல் நகர்ந்து வந்த நாணம் ததும்பிக் கிடக்கும் கல்யாண இரவு.

நீண்ட பிரிவிற்குப் பின் அதிகாலையில் வரப்போகும் வளிநாட்டாக் கணவனசைச் சந்திக்கும் கனவுகள் நிரம்பிய விடிந்து தொலகைகாத நீள இரவு.

ஆயிரம் மாதங்களை விடச் சிறந்த மாட்சிமை மிக்க "லலைத்துல் கத்ரு" இரவு.

நட்சந்திரங்களை மருதாணியால் உள்ளங்கையில் சிவக்க வதைத்துக் காத்திருக்கும் பெருநாள் இரவு.

இன்னும்... இன்னும்... சொல்லித் தீராத பெரும் வதேனகைளடன் மருத்துவமனகைள் தோறும் முனங்கிக் கொண்டிருக்கும் நோயாளிகளின் இரவு.

பரீட்சைக் காய்ச்சலில் படபடக்கும் இரவு.

விடிந்ததும் கடனதைத் திருப்பிக் கட்டெ வரபவனுக்கான காரணங்களையோசித்துக் கிடக்கும் கடன்கார இரவு.

பிரசவ நேரத்தில் வலி வராத வலியில் துடி துடித்துக் கொண்டிருக்கும் பெறுகால இரவு.

அன்பொழுகும் பற்றோர்களையோ, உச்சி முகர்ந்த பிள்ளைகளையோ, உயிர் சும்ந்த மனவியையோ, தோழர் தந்த தோழமகையையோ மண்ணறையில் அடக்கிவிட்டு வந்த கண்ணீர் கசியும் இரவு.

இரவின் அமதை, இரவின் சாந்தம், இரவின் நிசப்தம், இரவின் காரிருள் என இரவின் சுவை அலாதினது.

தினமும் வந்து சல்கிறது. இன்றும் வரும். ஆனாலும் எது நமது கட்சி இரவு? அந்த இரவில் நமது சயல்கள் என்னவாக இருக்கும்? தனக்கான இரவு குறித்த கவலை எவரிடத்துமில்லை.

பகல் இரவாகிறது. இரவு பகலாகிறது.

இரவு விடிய மறுதலித்து, நீண்ட விட்டால் என்னவாகும்?

"நபியே! இவர்களிடம் நீர்களே! நீங்கள் என்றனும் சிந்தித்ததுண்டா? அல்லாஹ் உங்கள் மீது இரவ மறுமனை நாள் வரநிரந்தரமானதாகி விட்டால் அல்லாஹ் வதைத் தவிர வறே எந்தக் கடவுளால் தான் உங்களுக்கு ஒளியைக் கொண்டுவர முடியும்? நீங்கள் சுவியறேபதில்லையா?" என்று இறவைன் வினா தொடங்கினான்.

இரவு நிரந்தரமானால் என்னவாகும்? இன்றும் வரும் இரவு. விடை தடுபிப் பாருங்களேன்.!

